

25 лютого 2012 року

В Ужгородській церкві пройшла регіональна зустріч сестер. Перша така запланована зустріч в цьому році. Присутніх було близько 50 сестер з церков Ужгорода, Сімера, Кам'яниці, Соломонова.

Темою сестринського зібрання була обрана тема "Поклоніння". Зо основу взятий біблійний текст: *"І склав Господь із ними заповіта, і наказав їм, говорячи: Не будете боятися інших богів, і не будете вклонятися їм, і не будете служити їм, і не будете приносити жертв їм, а тільки Господа, що вивів вас із єгипетського краю великою силою та витягненим раменом, Його будете боятися, і Йому будете вклонятися, і Йому будете приносити жертви. І устави, і права, і Закона, і заповідь, які написав вам, будете додержувати, щоб виконувати по всі дні, а богів інших не будете боятися. А заповіта, що Я склав із вами, не забудете, і не будете боятися інших богів, а тільки Господа, Бога вашого, будете боятися, і Він вирятує вас із руки всіх ваших ворогів". (2Цар.17:35-39)*

Брат Володимир Сабуров на принципах, записаних в цих віршах поділився з сестрами роздумами про "Поклоніння".

Поклоніння - віддавати Богу те, що Йому належить.

У поклонінні є два прояви:

- внутрішній: в істині і душі (Іван.4:23);
- зовнішній: пісні, хвала, молитва.

Поклоніння - це:

- заповідь від Бога (2Цар.17:39);
- пошана і благоговійність;
- жертва (2Цар.17:38);
- вірність, страх перед Богом (2Цар.17:39);
- послух, покора, смирення (2Цар.17:35).

Щодо поклоніння, то у Старому Заповіті були вказані певні чіткі правила. (Наприклад жертвоприношення Каїна і Авеля) Але зовнішньої обрядовості було недостатньо. Тому, Господь у Малахії каже, що до принесеної жертви не хотіли серце прикласти. А жертва поклоніння неможлива без покори та смирення від щирого серця. (Пс.10:17-19)

Поклоніння у Новому Заповіті яскраво описано у Євангелії від Івана у розмові Ісуса і самарянки: *"Каже жінка до Нього: Бачу, Пане, що Пророк Ти. Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись. Ісус промовляє до неї: Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклонятись Отцеві не будете ви. Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння від юдеїв. Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклонятися будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців. Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклонятись".* (Іван.4:19-24)

Поклоніння в душі:

- людина поклоняється Богу в душі тоді, коли вона народжена згори, відроджена від Духа Святого;
- у поклонінні повинен бути задіяний внутрішній чоловік: дух, воля, розум, емоції;
- Дух Святий говорить нашому духу і побуджує до поклоніння.

Поклоніння в істині:

- Бог є істина;
- Христос - істина (Ів.14:6);
- Дух Святий - істина (Ів.5:6);
- Слово - істина, жити по Слову Божому - сповнюватися Духом Святим, перебуваючи у Христі;
- тіла принести в жертву "Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу."(Рим.12:1);
- жертва уст "... ми принесемо у жертву плода своїх уст!" (Ос.14:3).

Після роздумів про поклоніння на основі текстів із Біблії, сестра Оксана Станко

Поклоніння твоєму Богові

Написав Administrator

поділилася свідцтвом про те, як Бог відповідає на молитви. Сестри прославили Бога віршами і поклонялися Йому в піснях і молитвах.

О.Б.